

SİMURG OKULU

Dönüş

Aslıhan Keleş Kurtoğlu

1992 yılında doğdu. 2013 yılında Hacettepe Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden şeref öğrencisi olarak mezun oldu. Ardından yüksek lisansını da aynı üniversitede Yeni Türk Edebiyatı alanında çocuk edebiyatı üzerine yazdığı tezle tamamladı. Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bölümünde mizah üzerine yazdığı tezle doktorasını bitirdi ve 2024 yılında doktor ünvanı aldı. *Çocuk Edebiyatı ve Bilişsel Gelişim Üzerine* isimli kuramsal kitabı da aynı yıl yayımlandı.

Çeşitli dergilerde öyküleri ve kuram yazıları yayımlanan yazar; 2015 yılından bu yana Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak öğretmenlik, editörlük, alan uzmanlığı yapmakta ve akademik çalışmalarına devam etmektedir.

Ankara’da eşi ve oğluyla yaşayan yazarın biyografisinin en sevdiği kısmı “Uzay’ın annesi” olmaktadır.

SİMURG OKULU

DÖNÜŞ

ASLIHAN KELEŞ KURTOĞLU

Dünyayı muhteşem hâle getiren tüm çocuklara...

İÇİNDEKİLER

Tatilin Son Günü /	11
Yeni Biri /	16
Karanlık Çöküyor /	21
Şifreler /	27
Mete Öğretmen /	33
Dönüş /	38
Şifa /	45
Kütüphane /	51
Karanlık ve Aydınlık /	56
İkinci Cilt /	61
Buluşma /	66
Yer Altı /	73
Rüya /	82
Mücadele /	86

TATİLİN SON GÜNÜ

Son bir hafta o kadar hızlı geçti ki ailemin gözündeki endişeli bakışları hiç fark etmedim desem yeridir. Yaşadıklarımızı elbette unutmuş değildim, her gece rüyamda Şahmaran'ı görüyor onun kuyruğunda sıkışmışken Simurg'a tutunup göklere yükseliyordum. Sabah olduğunda ise gün sıfırdan başlıyordu, bunu kendime âdet edinmiştim, her günü doyasıya yaşamak tam da benim yaşımdaki çocuklara uygun bir davranıştı.

“Günaydın Anka.” dedi annem tabağıma omle-timi koyarken. “Bugün bütün eksiklerinizi tamamlayalım, yarın yeni bir sınıf, yeni bir dönem, heyecanlı olmalısın.” Gerçekten de heyecanlıyıldım ama aklım arkadaşlarımdaydı. Bu yeni okulda Zümrüt, Tuğrul ve Hüma'yla aynı sınıfta olacak mıyıldım, öğretmenlerimiz nasıl olacaktı, Mete Öğretmen'i yine görecek miyıldım, bize nasıl davranacaktı? Sonra Si-

murg, Şahmaran... Gerçekliğini hâlâ sorguladığım o zaman dilimi...

“Artık aynı okulda da değiliz, dayak yersen bana gelemezsin.” diyen abim bir yandan da tabağımdaki omleti aşırıyordu. Sessizce izin verdim, zaten karnım ağrıyordu.

“Anka, Zümrüt seni çağırıyor.” Zilin çaldığını dahi duymamışım. Annem saçlarımı okşarken “Böyle dalgın olmak sana yakışmıyor.” dedi. Sıfırdan başlama kuralımı hatırladım ve anneme sarı olarak kaygılarımı dağıttım.

– Anka selam, nerelerdesin, bugün son tatil günümüz!

– Günaydın Züm, evet ya, gece pek uyuyamadım galiba yarının heyecanı.

– Ben de çok heyecanlıyım, hadi gel, bir olay var aşağıda.

Hayırdır, dememe dahi izin vermeden kolumdan çekti Züm. “Ben aşağı iniyorum.” diye seslenerek kapıyı arkamdan kapattım. Sandaletlerimi giydim, Zümrüt asansöre binmişti bile. Bu kızın tez canlılığı ile benim hafiften tembel hâllerim birbirini dengeliyordu.

– Söyle bakalım ne oldu?

– Hani Hüma ve Tuğrul küsmüştü ya, nedenini anladım.

– Hadi ya, neymiş peki?

– Gel, öğreneceksin.

Sitenin bahçesine indiğimizde Tuğrul bir gölgeye oturmuş limonata içiyordu. Turuncu saçlarını iyice uzatmıştı, ona çok yakışıyordu bu saçlar, düşünmeden edemedim. “Hüma nerede?” diye sordum. Tuğrul, bilmem der gibi omuzlarını kaldırıp indirdi.

– Bu sabah çıkarken paspasın üstünde Hüma’dan gelen bir not buldum. Tuğrul, yoksa sen de mi ona bu yüzden küstün?

– Seninkinde ne yazıyor ki Züm? Bana gönderdiği not pek iç açıcı değildi.

– Benimki de öyle açıkçası ama bence bunu Hüma ile yüz yüze konuşmalıyız.

– Denedim fakat izin vermedi, kaçtı benden. Baksana kaç gündür bahçeye bile gelmiyor.

“Siz neden bahsediyorsunuz yahu!” diye araya girdim. Hiçbir şey anlamamıştım. Zümrüt elindeki kâğıdı bana doğru uzattı.

Zaman yeniden kırıldığında,
Bu kez kimse kaçamayacak.
En zayıf en güçlü seçildiğinde,
Kaybeden Zümrüdüanka olacak.

Kâğıdı iki kez okudum, evirdim çevirdim. “Siz de bunu onun yazdığına inandınız mı yani?” diye-

rek Züm'e geri uzattım. "Sen yazmadın, ben yazmadım, Zümrüt de yazmadı." dedi Tuğrul. "Size kibar bile yazmış. Benim notum oldukça aşağılayıcıydı. Zaten baksana sizi beraber yazmış beni bu nota hiç eklememiş bile."

– Bence burada kelime oyunu yapmış. Hem bizi hem Simurg'u kastediyor.

– E tamam ben de onu diyorum Anka. Neyse abi Simurg Okulunu kimseye anlatmadıysanız geriye bir ihtimal kalıyor. O da bu notu gerçekten Hüma'nın yazdığı. Baksana gözü hep üzerimizde.

Tuğrul, Hüma'nın odasının penceresini işaret etti. Hüma tül perdeyi hafifçe aralamış bizi izliyordu, ona baktığımızı görünce hemen içeri girdi. "Hiçbir şey anlamadım ama Anka'ya katılıyorum bu işin içinde bir iş var.." dedi Zümrüt.

– Hani yenmişti Simurg, bitmişti her şey! Beni artık hiçbir şey o eski okula ve kütüphaneye döndüremez hele ki Simurg'a hiç. Bunu ikiniz de aklınıza sokun.

Tuğrul'un bu çıkışından sonra içime doğan kötü bir hisle Zümrüt'e baktım, gözleri bir çizgi hâlini almıştı. Kolunu dürttüm. "Şu okul bir başlasın hele. Dersler, sınavlar derken her şey normale dönecek merak etmeyin." böyle diyerek ikisini de kolumun altına aldım. İkisi de biraz sarsınca kendilerine geldiler. Biz böyle gülüşüp birbirimize sa-